

schräg unterwegs – τα τρελά ταξίδια μας –vagabundeando por el mundo

Kroatien 2019

Diese Reise beginnt nicht am Tag der Abfahrt, sondern schon viel früher. Irgendwann im Winter setzt sich Jüti in den Kopf, das kroatische Küstenpatent zu machen, um später in Griechenland Boot fahren zu können. Natürlich soll ich auch mitmachen, was mir anfänglich gar nicht behagt. Dann bekommen wir aber die Kursunterlagen und ich lecke Blut. 2 Monate lernen wir das Lesen von Seekarten, Navigation, Seemannsknoten, das Deuten von Positionslichtern, Leuchtfeuern, die Vorrangregeln und Vieles mehr, und eines Tages ist es so weit, am 30. Mai starten wir Richtung Kroatien. Da Jüti in der Zwischenzeit auch Benni und Selda überredet hat, kommen die beiden mit uns mit. Το ταξίδι μας αρχίζει ήδη το χειμώνα όταν ο Γιώργος αποφασίζει να πάμε Κροατία για να κάνουμε το δίπλωμα χειριστή ταχύπλοου. Στην αρχή δε μ' αρέσει η ιδέα, αλλά όταν παίρνουμε τα έγγραφα για τα σχετικά μαθήματα, αρχίζουμε να διαβάζουμε με ενθουσιασμό: την ερμηνεία ναυτικού χάρτη, ναυτιλία και πολλά άλλα, και στις 30 Μαΐου ξεκινάμε. Μαζί μας έρχονται ο Μπέννι και η Σέλδα, γιατί ο Γιώργος έπεισε και αυτούς να κάνουν το δίπλωμα. **Nuestro viaje empieza ya mucho antes de la fecha de salida, porque en invierno Jüti me comunica que desea que saquemos el permiso de navegación. Al principio no me gusta la idea, pero cuando recibimos la documentación del curso, empezamos a estudiar con entusiasmo y finalmente, el 30 de mayo partimos para Croacia, acompañados por Benni y Selda a quienes mientras tanto ha convencido también.**

30.5. Heute fahren wir nur bis Ljubljana, allerdings haben Benni und Selda kein Zimmer vorgebucht. Es wird schon eines geben, meint Benni, wenn nicht, „dann schlafen wir halt im Oto“. Σήμερα πάμε μόνο μέχρι τη Λιουμπλιάνα, ο Μπέννι και η Σέλδα δεν έκλεισαν όμως δωμάτιο, «κάτι θα βρούμε», λέει ο Μπέννι, κι αν δεν έχει τίποτα, «θα κοιμηθούμε στο αμάξι». **Hoy nos vamos solamente hasta Ljubljana y nos preocupamos un poco porque Benni y Selda no han reservado alojamiento. “Algo vamos a encontrar”, dice Benni, “y si no, dormimos en el coche”.**

Wir kommen also nach Ljubljana, und während Jüti und ich gemütlich in einem kleinen Gasthaus an der Uferpromenade der Ljubljanica chillen, suchen die beiden ein Zimmer. Nach vier Stunden haben sie „schon“ eines gefunden und erzählen uns, was ihnen so alles angeboten wurde. Ερχόμαστε στη Λιουμπλιάνα και ενώ εμείς καθόμαστε άνετα σ' ένα ταβερνάκι στην όχθη του ποταμού Λιουμπλιάνικα, ο Μπέννι και η Σέλδα ψάχνουν δωμάτιο. Μετά από 4 ώρες βρίσκουν ένα και μας διηγούνται τι απίστευτα δωμάτια τους προσφέρανε πριν βρουν αυτό που έχουν τώρα. **Mientras Jüti y yo estamos perfectamente bien en un pequeño bar en la orilla del río Ljubljanica, Benni y Selda buscan una habitación. Después de 4 horas “ya” regresan hechos polvo, pero contentos. Por fin han encontrado una habitación aceptable, pero antes les habían ofrecido las cosas más increíbles, nos cuentan.**

Ende gut, alles gut! Τέλος καλό, óλα καλά! ¡Bien está lo que bien acaba!

Das Luxushotel von Benni und Selda. Το κομψό ξενοδοχείο του Μπέννι και της Σέλδας. Hotel de lujo para Benni y Selda.

31.5. Wir besichtigen die romantische Altstadt von Ljubljana und fahren dann nach Lovran. Hier ein paar Eindrücke von Ljubljana. Επισκεπτόμαστε το γραφικό κέντρο της Ljubljana και μετά πάμε στο Lovran. Λίγες φωτογραφίες απ' τη Ljubljana. Visitamos el lindo centro de Ljubljana y después nos vamos a Lovran. Algunas impresiones de Ljubljana.

Am Nachmittag kommen wir in Lovran an und werden in der Villa Kubo von den netten und lustigen Besitzern Ljerka und Jakub mit Datteln und Schnaps willkommen geheißen. Als ich die Aussicht bewundere, sagt mir Herr Jakub, dass sie nicht im Preis inbegriffen ist und ich am Balkon immer die Augen zumachen muss. OK! Το απόγευμα φτάνουμε στο Lovran και στη Villa Kubo μας καλωσορίζουν οι συμπαθητικοί και χαρούμενοι ιδιοκτήτες με σφηνάκια και χουρμάδες. Όταν θαυμάζω τη θέα, ο κυρ Jakub μου λέει, ότι η θεά δεν είναι μέσα στην τιμή του διαμερίσματος και γ' αυτό να κλείσουμε πάντα τα μάτια μας όταν είμαστε στη βεράντα. Εντάξει! **Por la tarde llegamos a Lovran y en la Villa Kubo nos reciben los amables y alegres propietarios Ljerka und Jakub con dátiles y aguardiente. Cuando admiro la vista, el señor Jakub me dice que la vista no está incluida en el precio y por ello tenemos que cerrar siempre los ojos cuando estamos en la terraza. ¡OK!**

Am Abend gehen wir in der Altstadt essen und Selda fürchtet sich vor meinem Fisch, weil er so spitze Zähne hat. Vor der Katze, die bei mir schnorrt, fürchtet sie sich auch. Vor den beiden am Fenster hingegen nicht, die sind in sicherer Entfernung. Το βράδυ πάμε στο ιστορικό κέντρο να φάμε και η Selda φοβάται το ψάρι μου, γιατί έχει πολύ μυτερά δόντια. Φοβάται και τη γάτα που ζητιανεύει, αλλά τα δυο τέρατα που κάθονται στο παράθυρο, δεν τα φοβάται, γιατί είναι αρκετά μακριά από μας. **Por la noche cenamos en el centro histórico de Lovran y Selda tiene miedo al pescado que estoy comiendo, ya que tiene dientitos bien agudos. Tiene miedo también al gato que me está citando comida. A los dos monstruos sentados en la ventana, en cambio, no tiene miedo, están suficientemente lejos de nosotros.**

Benni will sich einen Regenschirm kaufen, weil es am Montag, wenn wir unseren Bootsfahrpraxistag haben, regnen soll. Ich stelle ihn mir super fesch vor mit seinem Schirm auf dem Boot! Διαβάζουμε στο ιντερνέτ, ότι τη Δευτέρα που θα κάνουμε τις ναυτικές ασκήσεις μας στο ταχύπλοο, θα βρέξει. Γι' αυτό ο Benni θέλει να αγοράσει ομπρέλα, τον φαντάζομαι έτσι πάνω στη βάρκα, τέλειο! **¡Benni quiere comprar un paraguas porque probablemente el lunes, nuestro día de práctica en el barco, va a llover. Me lo imagino gracioso con su paraguas en el barco!**

1.6. Beim Frühstück sehen wir einen amerikanischen Western mit kroatischen Untertiteln. Super, so lernt man am schnellsten. Um 11 Uhr marschieren wir los, denn wir wollen über die Lungomare-Strandpromenade nach Opatija gehen, wo um 13.30 Uhr unser Skipper-Kurs beginnt. Da man uns in Opatija zuerst zum falschen Hotel schickt, kommen wir erst nach über 2 Stunden an und sind schon erschöpft, bevor der Unterricht überhaupt beginnt. Ein Regenschauer in der Pause versaut meine Brille, sodass ich später beim Navigieren auf der Seekarte Probleme habe. Dann putze ich die Brille und schon geht alles wunderbar. Wir nehmen in 7 Stunden alles noch einmal durch, was wir zu Hause schon gelernt haben. Für Benni hingegen ist alles neu und er ist sich sicher, dass er morgen bei der Prüfung durchfallen wird. Dann wird er die Kursgebühr zurückbekommen und kann uns zu einem fulminanten Essen einladen, trösten wir ihn. Nach dem Kurs fahren wir mit dem Taxi nach Lovran und gehen in ein nettes Landgasthaus essen. Benni bestellt „ein Obi g'spritzt“, und der beflissene Kellner fragt ihn: „Sprechen Sie vielleicht auch Deutsch?“ Nein, ihr Lieben, nicht im Spaß, für Scherze ist er viel zu höflich. Jüti und ich liegen flach vor Lachen und Benni merkt nichts. Später beginnen 3 alte Herren am Nachbartisch wunderschöne kroatische Volkslieder zu singen und ich bin begeistert. Ich teste also, ob meine Kroatischkenntnisse als solche erkannt werden und rufe ihnen „hvala, sviđa mi se“ zu, worauf sie freudig überrascht reagieren. Vanjas Lehrbuch hat sich also schon bewährt. ☺ Όταν τρώμε πρωινό, βλέπουμε ένα αμερικάνικο γουέστερν με κροατικούς υποτίτλους. Τέλειο, έτσι θα μάθω τη γλώσσα πιο γρήγορα! Στις 11 ξεκινάμε, γιατί θέλουμε να πάμε με τα πόδια στην Opatija όπου θα κάνουμε σήμερα τα θεωρητικά μαθήματα για την εξέταση χειριστή ταχύπλοου. Ο παραλιακός δρόμος είναι πολύ όμορφος, μας αρέσει το περπάτημα, και 2 ώρες αργότερα φτάνουμε στο ξενοδοχείο, στο οποίο θα γίνουν τα μαθήματα. Σε 7 ώρες μας εξηγούν όλα αυτά που έχουμε ήδη διαβάσει στα έγγραφά μας. Καλά, εμείς, όχι όμως ο Benni. Είναι σίγουρος ότι δε θα περάσει αύριο την εξέταση και τον παρηγορούμε ότι σ' αυτή την περίπτωση θα του επιστρέψουν τα τέλη για την εξέταση και με αυτά τα λεφτά θα μπορέσει να μας κεράσει ένα τεράστιο δείπνο. Δε γελάει καθόλου, ο καημένος. Μετά τα μαθήματα γυρίζουμε με ταξί στο Lovran και τρώμε σε μια ταβέρνα νόστιμα κροατικά φαγητά. 3 γέροι στο διπλανό τραπέζι αρχίζουν να τραγουδάνε κροατικά τραγούδια που μ' αρέσουν πολύ. Τους το λέω στα κροατικά και ευτυχώς το λέω σωστά και οι γέροι χαίρονται. Ευχαριστώ, Vanja, που μου έδωσες το βιβλίο με τα μαθήματα των κροατικών, μου είναι χρήσιμο. Durante el desayuno vemos un western americano con subtítulos en croata. Qué bien, así se aprende más rápido. A las 11 partimos porque queremos ir caminando a Opatija donde a las 13.30 horas empezará nuestro curso de navegación. Después de 2 horas llegamos y estamos hechos polvo ya antes de que empiece el curso. En 7 horas nos explican nuevamente todo lo que aprendimos ya en casa. Para Benni, en cambio, todo es nuevo y está seguro de que no pasará mañana el examen. Entonces le devolverán los gastos del curso y podrá invitarnos a una cena espléndida, le consolamos. Después del curso regresamos en taxi a Lovran y cenamos en un mesón simpático. Más tarde 3 viejitos sentados a nuestro lado empiezan a cantar lindas canciones croatas y estoy entusiasmada. Hago la prueba si mis conocimientos de croata son suficientes y les grito en croata „gracias, me gusta“. Reaccionan con alegría, o sea, el libro de croata que me dio Vanja ya me sirvió.

2.6. Wir frühstücken um 7 Uhr, denn um 10 Uhr müssen wir in Rijeka zur Prüfung antreten. Wider Erwarten bestehen wir alle die Prüfung und sind sehr glücklich. Um 14 Uhr sollen wir unsere Diplome bekommen, deshalb gehen wir inzwischen in Rijeka spazieren und suchen

uns schon einmal ein Boot aus. Rijeka wird 2020 Kulturstadt, deshalb das bunte Ungetüm, das die Europahymne abspielt, wenn man an der roten Kurbel dreht. Στις 10 πάμε στη Rijeka για να δώσουμε την εξέταση και την περνάμε όλοι. Τι ανακούφιση!!! Μας λένε, ότι στις 2 θα είναι έτοιμα τα διπλώματά μας, και εν τω μεταξύ επισκεπτόμαστε την όμορφη Rijeka. Όπως βλέπετε, διαλέξαμε ήδη μια βάρκα. Το 2020 η Rijeka θα είναι ευρωπαϊκή πολιτιστική πρωτεύουσα, γι' αυτό το τεράστιο, πολύχρωμο πράγμα, το οποίο παίζει τον ύμνο της Ευρώπης, αν γυρίζεις τον κόκκινο στρόφαλο. **Desayunamos a las 7, ya que a las 10 tenemos que estar en Rijeka para dar el examen. Contra lo que era de esperar, todos pasamos el examen y estamos muy felices. Nos dicen que a las 2 de la tarde podemos buscar nuestros diplomas y aprovechamos el tiempo de espera para dar un paseo en Rijeka y para escoger ya de una vez un barco. En 2020 Rijeka será capital cultural, por ello el monstruo multicolor que toca el himno europeo cuando giras la manivela roja.**

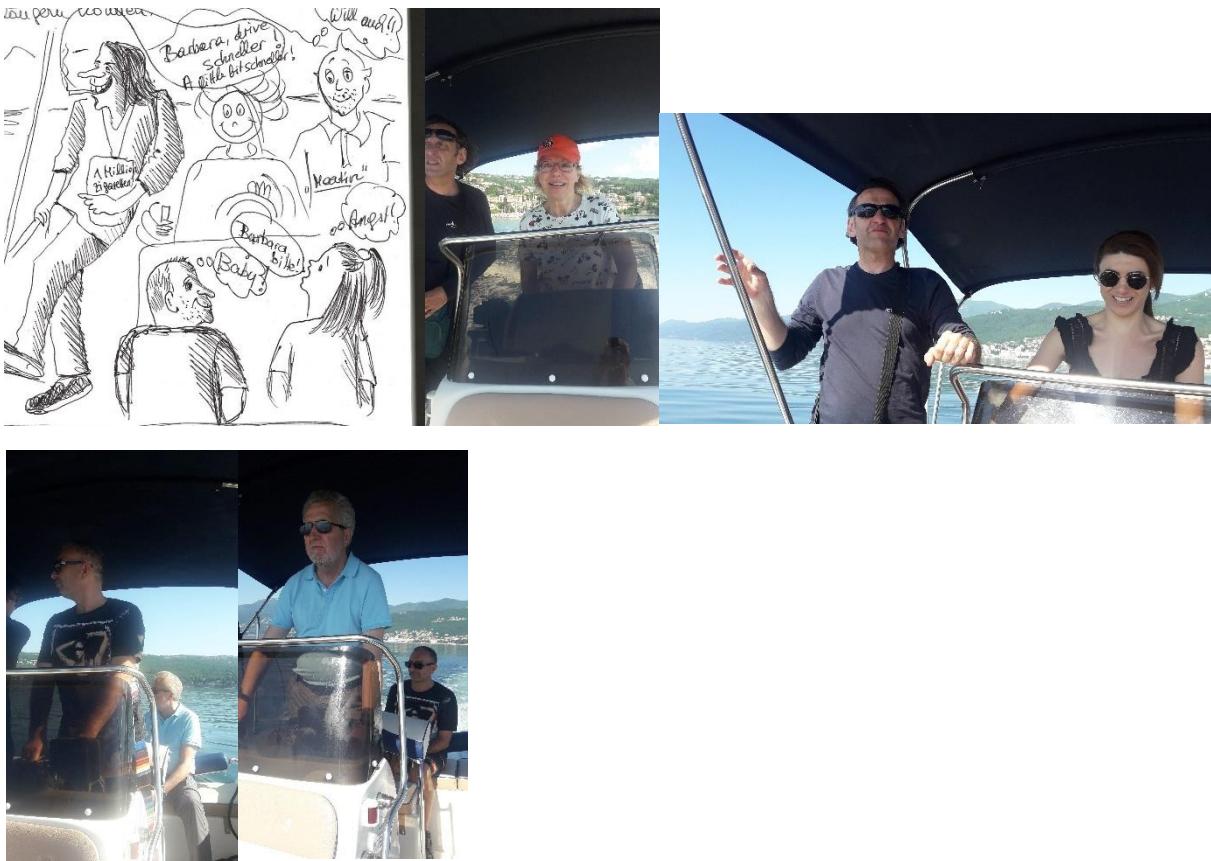
Am Nachmittag machen wir einen Ausflug nach Medveja, wo ich schon als Kind und als Teenager war. Die Verehrer von damals hocken nicht mehr auf der Mole herum, aber sonst ist alles ganz gleich wie damals. Es ist sogar noch grüner und romantischer als in meiner Erinnerung. Und die Touristen haben sich auch nicht verändert. Der rechte Tourist ist übrigens Benni. Το απόγευμα κάνουμε εκδρομή στη Medveja, όπου ήμουν ήδη σαν παιδί και νεαρή. Οι θαυμαστές μου από τότε δεν κάθονται πια στον μόλο, αλλά όλα τα υπόλοιπα είναι ακόμα όπως τότε. Ο τόπος είναι ακόμα πιο πράσινος και ρομαντικός απ' ό, τι θυμάμαι. Ούτε οι τουρίστες δεν άλλαξαν. Ο τουρίστας δεξιά πάνω στο βράχο είναι ο Benni, μεγάλος ήρωας δεν είναι; **Por la tarde nos vamos a Medveja, donde estuve ya de niña y adolescente. Mis admiradores de entonces ya no están sentados en el muelle, pero todo lo demás sigue igual. Hasta me parece aún más verde y romántico que en mi niñez. Los turistas tampoco han cambiado. El turista loco a la derecha es Benni. Se nota que está feliz, ¿verdad?**

Wir fahren nach Lovran zurück und vereinbaren, eine kleine Siesta zu machen und am Abend die bestandene Prüfung ausgiebig zu feiern. Benni und Selda beginnen aber gleich zu feiern und als wir am Abend aufbrechen wollen, ist Benni bereits sturzbetrunken und Selda sehr gut drauf. Wir gehen in die Pizzeria Delfino und wie es der Teufel will, gibt uns der Wirt zur Begrüßung einen Sliwowitz aus. Mehr braucht Benni nicht! Er lacht, spielt „brumm, brumm“ Boot fahren, verläuft sich auf der Suche nach dem Klo in die Küche, wir haben einen Riesenspaß. Die beiden gehen „überraschenderweise“ sehr früh schlafen und wir machen es uns mit einem Bierchen auf unserer idyllischen Terrasse gemütlich. Γυρίζουμε στο Lovran και μετά από μια μικρή σιέστα θα πάμε να γιορτάσουμε το ότι είμαστε τώρα καπετάνιοι. Ο Benni και η Selda όμως γιορτάζουν ήδη το απόγευμα και όταν βρισκόμαστε στις 7, ο Benni είναι ήδη τελείως μεθυσμένος. Οι δυο πάνε όμως μαζί μας στην ταβέρνα και δυστυχώς ο εστιάτορας μας φέρνει σφηνάκια. Αυτό μας έλειπε!!! Καλά, αυτό του έλειπε του Benni!!! Παίζει βάρκα «brumm, brumm», χάνεται στο δρόμο για την τουαλέτα και καταλήγει στην κουζίνα, ο Γιώργος κι εγώ διασκεδάζουμε πολύ. Οι δυο πάνε νωρίς για ύπνο 😊 κι εμείς καθόμαστε λίγο ακόμα στη βεράντα μας και θαυμάζουμε το νυχτερινό πανόραμα.

Regresamos a Lovran y acordamos que después de una pequeña siesta celebraremos bien el examen. Sin embargo, Benni y Selda empiezan a celebrar ya en la tarde y cuando queremos salir por la noche, Benni ya está super borracho y Selda también un poquito. Vamos a la Pizzeria Delfino y el dueño nos recibe con aguardiente. ¡Precisamente hoy con nuestro Benni ya borracho! Se ríe mucho, juega ir en barco „brumm, brumm“, se pierde en el camino al baño y termina en la cocina, nos divertimos mucho. “Qué extraño” que ellos vayan a dormir ya muy temprano... Nosotros nos sentamos todavía un rato a la terraza, tomamos una cervecita y admiramos la linda vista al mar.

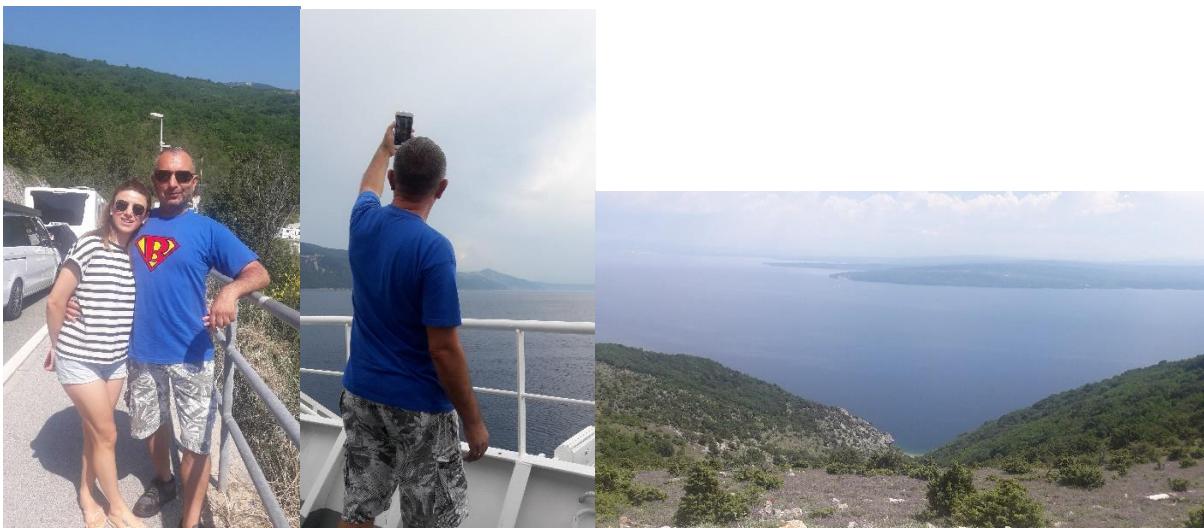
3.6. Heute haben wir unseren Praxistag. Um 8.30 Uhr treffen wir unseren Lehrer Danijel in der Marina von Opatija. Wir klettern in das Boot, er kontrolliert unsere Diplome und ernennt mich zur Hauptskipperin. Mit meiner Unterschrift übernehme ich die Verantwortung für die ganze Crew. Wir fahren langsam los und als wir 300 Meter von der Küste entfernt sind, darf ich Höchstgeschwindigkeit fahren. Selda schreit „Barbara, bitteeeee!!!!“ und Benni tröstet sie mit „Baby“. Ich drossle ein bisschen die Geschwindigkeit und als Danijel fragt, warum, sage ich ihm, dass ich die Verantwortung für alle habe und auf Selda Rücksicht nehme, wenn sie sich fürchtet. Das findet er gut und ich habe meine erste Lektion bestanden. Dann darf Selda fahren und nach anfänglichem Zagen und Zaudern findet sie immer mehr Spaß am Bootfahren und rast bald mit großer Begeisterung dahin. Benni hat eher einen türkischen Fahrstil, was einigen Bojen, die ihm im Weg sind, nicht gut bekommt. Und Jüti fährt mit grimmigem Gesicht. Weil er sich konzentriert, erklärt er uns. Na gut. ☺ Σήμερα μαθαίνουμε την πρακτική στη βάρκα. Στις 8 και μισή συναντούμε το δάσκαλό μας, τον Danijel, στη μαρίνα της Opatija. Μπαίνουμε στη βάρκα, ελέγχει τα διπλώματά μας, και με διορίζει πρώτη καπετάνισσα με ευθύνη για όλο το πλήρωμα. Καμαρώνω πολύ! ☺ Φεύγουμε αργά απ' την παραλία και όταν είμαστε σε απόσταση 300 μέτρων, οδηγώ με ανώτατη ταχύτητα, και η Selda φωνάζει «Μπάρμπαρα, παρακαλώωω», και ο Benni λέει «Baby» για να την καθησυχάσει. Χαμηλώνω λίγο την ταχύτητα και ο Danijel ρωτάει γιατί, και του λέω ότι είμαι υπεύθυνη για όλους τους επιβάτες και επειδή η φίλη μου φοβάται, δεν τρέχω τόσο πολύ. Μπράβο, μου λέει, πέρασα το πρώτο πρακτικό μάθημα πολύ καλά. Μετά οδηγεί η Selda και μετά από λίγο καιρό δε φοβάται πια καθόλου και της αρέσει να τρέχει σαν τρελή. Ο Benni έχει τούρκικο στιλ οδήγησης και αυτό δεν κάνει καλό σε μερικές σημαδούρες που βρίσκονται στο δρόμο του. Ο Γιώργος οδηγεί με σοβαρό ύφος, γιατί συγκεντρώνεται, μας εξηγεί. Εντάξει... ☺ El día de práctica. A las 8.30 horas nos encontramos con nuestro profesor Danijel en el puerto náutico de Opatija. Nos subimos al barco, controla nuestros diplomas, me nombra capitana principal y con mi firma acepto la responsabilidad para toda la tripulación. Hacemos ejercicios con la palanca del gas para aprender controlar la velocidad y después puedo partir. A una distancia de 300 metros de la costa conduzco con velocidad máxima y Selda grita „Barbara, por favoooooor“, Benni le dice „Baby, cálmate“, yo reduzco la velocidad, Danijel pregunta por qué y le explico que Selda tiene miedo y me siento responsable por ella. Está muy de acuerdo, he pasado bien mi primera lección. Ahora conduce Selda y después de muy poco tiempo pierde el miedo y le encanta conducir con alta velocidad. Benni conduce con estilo turco, lo que no hace muy bien a las boyas que le cruzan el camino. Jüti conduce con cara enojada, pero lo que pasa es que se concentra, nos explica. OK. ☺

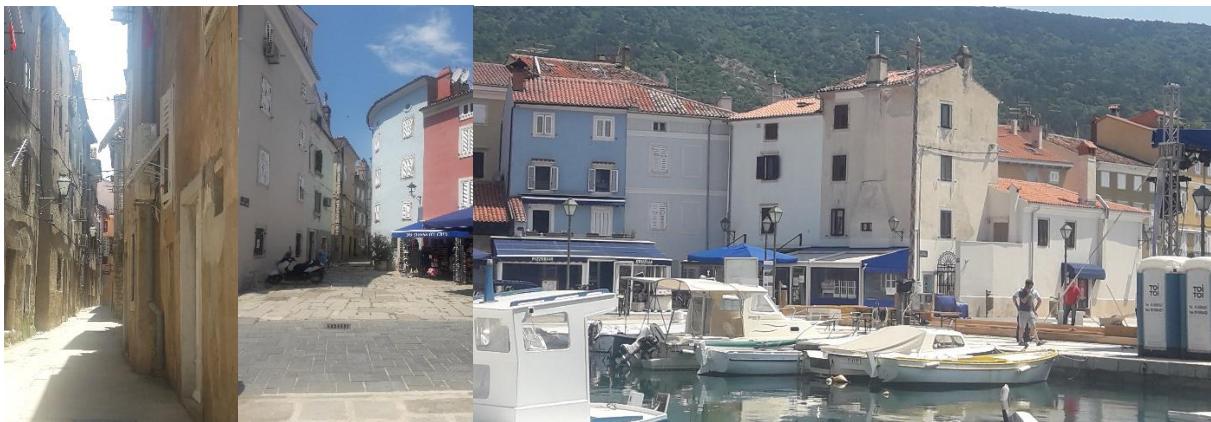
Danijel drückt auf einen Knopf und sagt uns, dass wir niemals auf diesen Knopf drücken sollen, weil man damit den Schleudersitz auslöst, in die Luft fliegt und mit dem Fallschirm landet. Benni und Selda glauben das und Danijel ist zufrieden. Wir lernen ankern, Slalom zwischen Bojen fahren, an der Mole anlegen, das Boot anbinden und wieder lösen, Entfernungen einschätzen und die Geschwindigkeit anpassen, tanken, einfach alles. Nach 6 Stunden trennen wir uns von ihm, nicht ohne ihm zu versprechen, dass wir ihn nächstes Jahr wieder engagieren wollen. Beim Abschied ruft Benni „bye, bye“. Es kommt ein bisschen undeutlich rüber und Danijel antwortet mit leicht irritiertem Gesichtsausdruck „Baby“. Was denkt er jetzt wohl von Benni? ☺ Wir gehen noch auf ein Bierchen und fachsimpeln, dass es eine wahre Freude ist. Wir sind eben jetzt Experten. Dann fahren wir nach Lovran zurück und gehen ins Delfino essen. Komischerweise trinken Benni und Selda heute gar keinen Alkohol. ☺ Ο Danijel χτυπάει ένα κουμπί και μας εξηγεί ότι είναι πολύ επικίνδυνο κουμπί, να μην το χτυπήσουμε ποτέ, γιατί είναι για το εκτινασσόμενο κάθισμα που θα μας πετάξει στον αέρα και θα γυρίσουμε στη γη με αλεξίπτωτο. Ο Benni και η Selda το πιστεύουν και ο Danijel χαίρεται και διασκεδάζει πολύ. Μαθαίνουμε να αγκυροβολούμε, να κάνουμε σλάλομ ανάμεσα σε σημαδούρες, να αράξουμε στο μόλο, να δέσουμε τη βάρκα, να λύσουμε πάλι τα σχοινιά, να υπολογίζουμε τις αποστάσεις, να προσαρμόζουμε την ταχύτητα, να βάζουμε βενζίνη, και πολλά άλλα. Μετά από 6 ώρες αποχαιρετούμε τον Danijel, αλλά του υποσχόμαστε ότι θα γυρίσουμε του χρόνου για να κάνουμε παραπάνω μαθήματα μαζί του. Ο Benni του φωνάζει «bye, bye», αλλά ακούγεται σαν «Baby» και γι' αυτό ο Danijel τον κοιτάζει με λίγο σκεπτικό ύφος. Τι γνώμη θα έχει τώρα για τον Benni; ☺ Πάμε να πιούμε μια μπιρίτσα και μιλούμε σαν ειδικοί για βάρκες, γιατί τώρα ξέρουμε τα πάντα. Μετά γυρίζουμε στο Lovran και το βράδυ πάμε πάλι στο Delfino να φάμε. Τι παράξενο που ο Benni και η Selda δεν πίνουν σήμερα καθόλου οινόπνευμα. ☺ **Danijel aprieta un botón y nos dice que no aprememos nunca este botón**

porque suelta el asiento proyectable y te tira al aire y regresas a la tierra con paracaídas. Benni y Selda lo creen y Danijel está contentísimo. Aprendemos echar y levar anclas, hacer eslalon entre boyas, fijar el barco en el muelle, echar gasolina, estimar distancias y adaptar la velocidad, todo, todo. Después de 6 horas nos despedimos de él y le prometemos que el año que viene le contrataremos nuevamente. Al despedirse, Benni grita „bye, bye“, pero se oye como „baby“ y Danijel contesta „baby“, pero se ve un poco irritado. ¿Qué pensará de Benni? ☺ Nos sentamos en un bar para tomar una cervecita y hablamos como los expertos sobre temas náuticos. Después regresamos a Lovran y vamos a cenar en el Delfino. Qué raro que Benni y Selda hoy no tomen nada de bebidas alcohólicas...

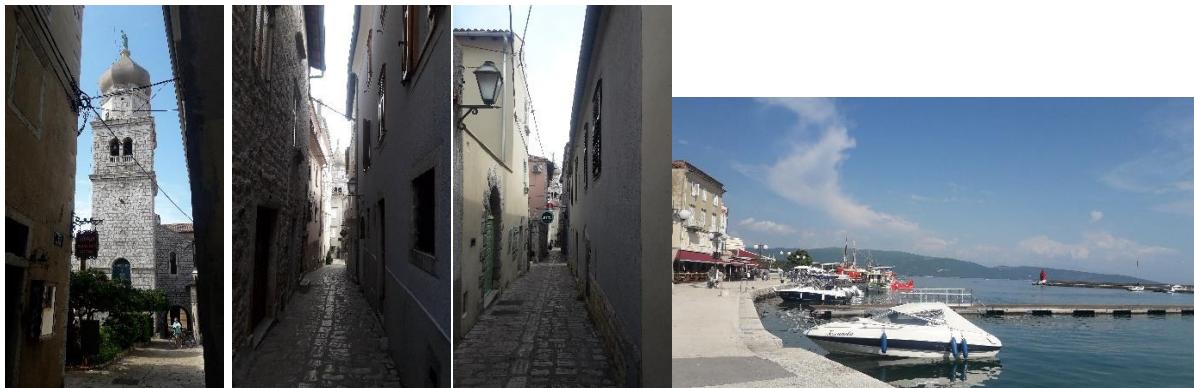
4.6. Nach dem wie immer tollen und liebevoll zubereiteten Frühstück fahren wir mit der Fähre auf die Insel Cres. Ich sage Selda, dass wir einspringen können, wenn der Kapitän ausfällt, und sie schreit: „Nein, nein, das geht nicht.“ ☺ Die bestandene Prüfung und der überlebte Praxistag haben aus Benni einen Super-Benni gemacht, das sieht ihr auf dem Foto. Μετά απ' το νόστιμο πρωινό που η Ljerka και ο Jakub φτιάχανε με πολλή αγάπη, πάμε με το φέριμποτ στη νήσο Cres. Λέω στη Selda, ότι μπορούμε να το οδηγήσουμε εμείς αν αρρωστήσει ο καπετάνιος, αλλά εκείνη φωνάζει: «Όχι, δεν μπορούμε!» ☺ Βλέπετε στην φωτογραφία ότι μετά απ' την εξέταση και την πρακτική στη βάρκα ο Benni έχει γίνει Super-Benni. Después del rico desayuno que los dueños de la casa preparan como siempre con mucho amor, nos vamos en ferry a la isla Cres. Le digo a Selda que podemos conducir el ferry si el capitán se pone enfermo y ella grita: „No, no, esto no es posible.“ ☺ Como ven en la foto, el examen pasado con éxito y el día de práctica sobrevivido convirtieron a Benni en un Super-Benni.

Wir besuchen die malerische Altstadt von Cres. Επισκεπτόμαστε το γραφικό ιστορικό κέντρο της Cres. Visitamos el romántico centro histórico de Cres.

Dann fahren wir auf die Insel Krk, wo es auch eine romantische Altstadt und einen idyllischen Hafen gibt. Μετά πάμε στη νήσο Krk, όπου έχει και άλλο ρομαντικό ιστορικό κέντρο και ένα όμορφο λιμανάκι. **Después nos vamos a la isla Krk, donde hay también un centro histórico romántico y un lindo puerto.**

Danach fahren wir über eine gigantische Brücke nach Rijeka und weiter nach Opatija, wo wir uns von Benni und Selda verabschieden müssen, denn die beiden wollen nach Rovinj fahren und dort noch ein paar Tage verbringen. Μετά περνάμε από μια τεράστια γέφυρα, η οποία ενώνει την Krk με τη Rijeka. Στην Opatija αποχαιρετούμε τον Benni και τη Selda, γιατί οι δύο θέλουν να πάνε στο Rovinj κι εμείς θα γυρίσουμε στο Lovran. **Después vamos por un puente enorme a Rijeka y en Opatija nos despedimos de Benni y Selda porque ellos quieren irse a Rovinj y nosotros regresamos a Lovran.**

Am Abend müssen wir also ganz ohne Selda und Superbenni essen gehen. Wir finden eine besonders romantische, winzigkleine Weinbar genau unter dem Kirchturm von Lovran. Ich mache nie Essensfoto, aber jetzt würde ich gerne. Ein Tintenfischragout in der Nacht auf einem schwarzen Teller, das gibt etwas her! Sehr ihr es eh? Το βράδυ πρέπει να φάμε χωρίς τη Selda και το Superbenni. Βρίσκουμε ένα μικρούτσικο, ρομαντικό ταβερνάκι κάτω απ' το καμπαναριό του Lovran. Δε βγάζω ποτέ φωτογραφίες απ' το φαγητό, αλλά τώρα θα είχα όρεξη. Ένα ραγού από χταπόδι τη νύχτα σ' ένα μαύρο πιάτο, τέλειο! Το βλέπετε, έτσι; **Por la noche tenemos que cenar sin Selda y Superbenni, qué pena. Encontramos un pequeño restaurante debajo de la torre de la iglesia de Lovran. No saco nunca fotos de la comida, pero ahora tendría ganas. Un ragú de pulpo en la noche en un plato negro, qué buen motivo. Lo ven bien en la foto, ¿verdad?**

5.6. Nach dem herrlichen Frühstück – für den Fall, dass die Eier zu hart sind, bringt uns Herr Jakub zur Sicherheit einen riesigen Hammer – fahren wir auf die Učka; zum Wandern ist es aber zu nebelig und zu gatschig, also fahren wir weiter in die kleinste Stadt der Welt, Hum. Μετά απ' το υπέροχο πρωινό – ο κυρ Jakub μας φέρνει ένα τεράστιο σφυρί για τα αυγά, για την περίπτωση που είναι πολύ σκληρά – πάμε στο βουνό Učka; δεν μπορούμε όμως να περπατήσουμε, γιατί έχει ομίχλη και λάσπες, γι' αυτό συνεχίζουμε το δρόμο μας και πάμε στην πιο μικρή πόλη του κόσμου, το Hum. **Después del fabuloso desayuno – por si encontramos los huevos demasiado duros, el señor Jakub nos trae un martillo enorme – nos vamos a la sierra Učka; No podemos caminar en el bosque porque hay mucha niebla y barro, por ello nos vamos mejor a Hum, la ciudad más pequeña del mundo.**

Danach besuchen wir Pazin, das an einer gigantischen Schlucht liegt. Hier seht ihr uns, wie wir uns zum Überfliegen der Schlucht anstellen. Wie, ihr glaubt das nicht? 😊
Επισκεπτόμαστε το Pazin με το τεράστιο φαράγγι του. Μας βλέπετε στη φωτογραφία να περιμένουμε τη σειρά μας να περάσουμε πετώντας το φαράγγι. Τι, δε μας πιστεύετε;;; 😊
Después visitamos el pueblo Pazin que está situado al margen de una quebrada gigantesca. Nos ven en la foto formando cola para pasar volando por la quebrada. ¿Cómo que no nos creen? 😊

Auf der Rückfahrt nach Lovran machen wir noch einmal auf der Učka Halt, um einen Kaffee zu trinken und einen köstlichen Kirschenstrudel zu verspeisen. Ich habe eigentlich noch gar nicht unser tödlich nervendes Navi erwähnt. Es spricht alle Ortsnamen falsch aus und manchmal müssen wir sogar auf der Landkarte nachschauen, um zu verstehen, was es meint. Aus ulica macht es „ulikaaaa“ und aus Učka „Ukkaaaa“. Was es aus der šetalište Maršala Tita macht, möchte ich gar nicht wissen. Jedenfalls klingt es mehr nach einer Tante Tttiiitttaaaa, als nach Marshall Tito. Wir hauen uns bei jeder Ansage ab, irgendwann reicht es dann aber. Jüti beschließt, auch ohne Navi nach Lovran zurückzufinden. Στο γυρισμό μας στο Lovran σταματάμε στο βουνό Učka, για να πιούμε καφέ και να φάμε ένα ωραίο κέικ με φρέσκα κεράσια. **Al regresar a Lovran hacemos pausa en la sierra Učka para tomar café y comer un rico pastel de cerezas.**

Am Abend melden sich Benni und Selda aus Rovinj. Sie seien verbrannt wie eine Hühnerkeule, teilen sie uns mit. Wir werden sie am Freitag in Wien kosten, verspreche ich, aber leider, die beiden wollen bis Montag verlängern. Na gut, dann essen wir am Freitag halt Pizza. Το βράδυ μας ενημερώνουν ο Benni και η Selda ότι περνάνε καλά στο Rovinj, αλλά είναι καμένοι σαν κοτόπουλο της σχάρας. Καλά, την Παρασκευή στη Βιέννη θα δοκιμάσουμε ένα κομματάκι, τους υπόσχομαι, αλλά κρίμα, θα μείνουν εκεί μέχρι Δευτέρα. Δεν πειράζει, θα φάμε πίτσα. **Por la noche nos llaman Benni y Selda y nos dicen que están quemados como un muslo de pollo. Cuando nos encontramos el viernes en Viena, probaremos un trocito, les prometo, pero lamentablemente quieren quedarse hasta el lunes. Ni modo, entonces vamos a comer pizza.**

6.6. Bei unserem letzten Frühstück überrascht uns Herr Jakub mit Frankfurter Würsteln ☺, Senf, Semmeln, Wassermelone, Zwetschkenkuchen. Der Abschied fällt uns schwer, aber wir kommen ja wieder... Es war alles aufregend, interessant, schön, lustig, ihr werdet uns nicht mehr los, ihr Kroaten! Σήμερα πρέπει να φύγουμε. Μας είναι δύσκολο, αλλά θα επιστρέψουμε. Όλα ήταν συναρπαστικά, ενδιαφέροντα, ωραία, αστεία, δε θα μας γλιτώσετε πια, βρε Κροάτες! **Llega el momento de la despedida y nos cae difícil, fue todo tan excitante, interesante, bonito, divertido, pero regresaremos. ¡Ya no se deshacen de nosotros, croatas!**